

И намъсто такъзи блаженъ животъ първыйтъ чеовѣцы за своето непослышаніе, испаднали да живѣятъ послѣ такъзи животъ, какъто нынѣ сега живѣймы!... Аминъ.

ПОУЧЕНИЕ XVIII.

Бѣрдю во єдинаго Бога...
Творца небѣ и земли видимымъ
же всѣмъ и невидимымъ.

Освѣнъ този видимыѧ міръ, въ който живѣймы и за който до сега вѣсѣдо-вахмы, има още дрѣгый міръ — невидимъ, въ който тѣй сѫщо живѣятъ разномы сѫщества. Заради тѣй Богъ са и нарѣча Творецъ на сичкото видимо и невидимо. Тѣмъ создана быша вселескаѧ иаже на небеси и аже на земли, видимаѧ и невидимаѧ (*). Невидимаѧ — значи невидимыѧ міръ, за който ище говоримъ. Невидимыѧ міръ нынѣ не можемъ да видимъ, а отъ дѣ знаймы, че този невидимъ міръ дѣйствително сѫществува? — Отъ дѣ знаймы че Богъ е открылъ намъ за него и че сѫ бывали различни євлечія отъ него. Въ Свѣщенното Писаніе и въ писаніата на свѣты-тѣ отцы има за тѣй много примѣры. И

(*) Колос. 1, 16.